

El Castell embruixat.

En el més profund del Bosc dels Murmurs, on els arbres semblaven parlar quan bufava el vent, s'alçava un castell embruixat. Tenia torres tortes, finestres trencades i una gran porta de fusta que cruixia fins i tot quan ningú la tocava.

Tots al poble d'Agost deien que allí vivien criatures terribles. Però ningú s'atrevia a comprovar-ho, ningú excepte Lluna. Lluna era una xiqueta curiosa i valenta que no creia en els rumors sense conèixer la veritat.

Una vesprada, va decidir entrar al bosc amb la seva llanterna, el seu quadern i molt valor. Quan va arribar al castell, un núvol va passar enfront de la lluna, i tot va quedar en silenci. De sobte, una veu greu va ressonar:

"Qui s'atreuix a entrar al nostre castell?" - va dir una veu fosca. D'una torre va baixar volant una bruixa de barret punxegut i capa verda. La seva granera estava vella i torta. Però els seus ulls brillaven amb intel·ligència.

- No tingues por - va dir la bruixa - Em dic Brumilda. Abans que Lluna poguera respondre, alguna cosa va començar a arrossegar-se per terra, i era una momia! Estava embolicada en benes antigues, que caminava molt poc a poc. - Hola... -

va dir amb veu suau.

-Soc Ramón, i vaig perdre una vena una altra vegada.

Finalment, va aparèixer una vampira elegant amb un vestit morat i un somriure tímid. Es cobria del sol amb un paraigua negre.

-Jo sóc Violeta - va dir. - No mosseguem a ningú...

Bo, només a les pomes. Lluna va fer una cara de sorpresa.

-Però... no sou malvats? Les tres criatures van sospirar al mateix temps. - Això és el que tots creuen - Va dir Brumilda.

El castell està embruixat perquè guarda una maldició molt antiga. La bruixa va explicar que el castell sol podia ser alliberat si algú de cor pur ajudava a trencar l'encant. La maldició deia que si les criatures continuaven sent tièdes, el castell mai veuria

la llum del sol sense tremolar. Lluna va decidir ajudar.

Juntes van recórrer el castell. La mòmia il·luminava amb cuques de llum, la vampira llegia antics llibres encantats i la

bruixa preparava pocions que feien olor de xocolata calent. Al final, van trobar un espill màgic en el bosc. L'espill va parlar: - L'encant és trencarà quan algú veja el que realment sou. Lluna va somriure i va dir en veu alta: - Sou amables, divertits i sol voleu amics.

L'espill va brillar, el castell va deixar de cruixir i el bosc es va omplir de llum. Des d'aquell dia, el castell va deixar d'estar embruixat i es va convertir en un joc on tots eren ben vinguts. Ara, cada nit, la bruixa ensenya, màgia, la

Mòmia conta històries antigues i la vampira cuida el jardí nocturn.

Lluna va aprendre una cosa important: No tot el que sembla "fosc" és roïn, a vegades només necessita ser comprés.

